

til Importregulering f. Eks. efter det System; det har jo været nævnt særlig af det ærede Medlem Hr. Stauning.

Det ærede Medlem Hr. Rode har gættagne Gange haft Lejlighed til at tale om Importregulering kontra Toldforanstaltninger, og jeg mindes særlig en Dag, den historiske Dag den 21. Februar 1923, da det ærede Medlem blev saaledes klemmt, at han paaberaabte sig sit Partis Lidenhed for at klare sig; alle ærede Medlemmer i denne Sal vil tydeligt huske den Dag. Da sagde det ærede Medlem — det var, da vi forhandlede om Afløsning af Importreguleringen med Kriseværnsforanstaltninger —, at hvis der skulde naas et Resultat, som kunde yde Industrien blot en Beskyttelse, som svarede til Importreguleringen, vilde det komme til at betyde for Forbrugerne en saadan Byrde, at Importregulering intet som helst var i Sammenligning dermed. Det var jo et kraftigt Standpunkt og for en Gangs Skyld et klart Standpunkt, og saa vil jeg bede det ærede Medlem om at se paa Resultaterne: Tolden, som vi paalagde, medførte ingen Prisforhøjelse, aldeles ingen. Nu staar man overfor en Prisforhøjelse paa Skotøj, og hvorfor? Fordi hele Prisudviklingen ude i Verden forstærker det, der er sket herhjemme, nemlig vor Valutas Fald. Altsaa et klart Bevis paa det, som vi stadig har hævdet, at der er intet, der vender sig stærkere mod Forbrugerne af udenlandske Varer end den stærkt faldende danske Krone. Det ærede Medlem talte om, at hvis Tolden skulde have nogen Virkning, forstod han ikke, at den ikke maatte have akkurat den samme æggende Indflydelse paa Smugleri. Jeg skal dertil sige, at der er jo en betydelig Forskel paa at smugle for at undgaa en Toldmur og at smugle for at undgaa et Importforbud. Der er en betydelig Forskel, og denne Forskel ligger paa det afgørende Punkt, nemlig i Fortjenesten. Den Mand, der smugler et Kilogram Kaffe ind i Danmark i Dag, tjener 17 Ø., den Mand, der vilde smugle det ind, hvis vort Guld-toldlovsforslag var gennemført, vilde tjene 27 Ø., men den Mand, der vilde smugle et Kilogram Kaffe ind og sælge det, naar Kaffen var rationeret her i Landet, naar Folk ikke kunde faa mere end et vist Kvantum, vilde tjene, hvad et Kilogram Kaffe koster, og vel at mærke, hvad det vilde komme til at koste under de Omstændigheder; og det vilde jo blive mere end det, det koster i Øjeblikket, en 3 Kr. eller saadan noget lignende — han vilde sikkert kunne faa baade 4 og 5 Kr. for dette Kilogram Kaffe, saa der ligger en ganske anderledes For-

tjeneste end de lumpne 27 Ø., der ellers vilde være Tale om.

Baade fra radikal og socialdemokratisk Side, navnlig fra den sidste, møder vi jo atter og atter en Bebrejdelse for vor Stilling, for, at vi har fortsat støttet Regeringen. Maa jeg dertil sige, at vor Stilling i første Række har været bestemt af det positive Hensyn, at det er vor Overbevisning, at det var nødvendigt at foretage en afgørende Kursændring fra Krigstidens hele System for Styrelsen af Statens Finansaer. Det er og bliver det afgørende. Men dernæst er vor Stilling bestemt negativt af den Mangel paa Tillid til de Foranstaltninger, som man særlig fra socialdemokratisk Side, og fra radikal Side ogsaa i nogen Grad, foreslaar, og endelig af et tredje og atter et positivt Moment, nemlig dette, at Regeringen, som det allerede blev sagt i Gaar af det ærede Medlem Hr. Korsgaard, dog har foretaget visse Skridt, som vi anser for at være Skridt i den rigtige Retning, men ganske vist ikke anser for at være store nok. Vi tror, at det, der har holdt Regeringen tilbage paa mange Punkter, er en Frygt for Begrebet: Beskyttelse. Vi forstaar ikke den Rædsel, der farer igennem store Dele af det danske Folks Repræsentation, naar man nævner Ordet Beskyttelse. Naa, det morer os naturligvis at se, at paa visse Punkter formaar Regeringen ogsaa at overvinde sin Skræk, nemlig, naar det gælder en Statskrudtfabrik, saa er der ikke noget i Vejen for at faa lidt Beskyttelse; til denne siger man ikke, saaledes som man siger til Industrien: gaa hen og blive konkurrencedygtig. Det er jo noget, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup er stærk i at sige, det bør han altsaa sige til Statens Krudtfabrik: gaa hen og bliv konkurrencedygtig! Men der er ikke noget i Vejen, der kan vi godt faa en lille Beskyttelse.

Mit Parti og jeg har ingen Tyrketro paa Beskyttelse, men heller ikke nogen panisk Rædsel for den. Jeg kan citere, hvad det ærede Medlem Hr. Fraenkel saa ofte har sagt her i Tinget: Beskyttelse, ja det er et Redskab, brugeligt, hensigtsmæssigt i visse Tilfælde, uhensigtsmæssigt i andre Tilfælde, det kommer an paa en Overvejelse, og det er denne Overvejelse, vi ønsker foretaget, uden at man støjer, blot man hører Ordet nævne. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde paa et vist Punkt i sit Foredrag, at Told, som vi havde foreslaaet det, i Virkeligheden ingen Virkning vilde have udover den at bringe Penge i Statskassen. Ja, allerede dette, at det vilde bringe Penge i Statskassen, som vilde mu-